

Zua krijgt een slurf

Tekst: Bo Buijs. Naar een eeuwenoud sprookje. Illustraties: Julie Hendriks.

Zua de olifant heeft drie vriendjes.
De eerste is Tosca, een kleine gazelle.
Ze speelt graag tikkertje in het hoge gras.
'Pak me dan! Als je kan!
Wég rent en springt ze,
op haar dunne, sterke pootjes.
Natuurlijk holt Zua achter haar aan.
Boem! Boem! Boem!
Maar... zijn poten zijn dik en zwaar.
Tosca is altijd veel sneller dan hij.
'Had ik maar zulke fijne spring-
poten, net als jij,' zucht Zua vaak.
'Ach!' lacht Tosca dan.
'Iedereen heeft wel iets speciaals. Dus jij ook!
Zua's tweede vriendje heet Nelson.

Hij is een aap en hij is dol op fruit.
Elke dag zwiept hij met zijn lange zwaai-armen door de bomen.
Hop! Hop! Hop! Handig plukt hij banaantjes en
andere lekkere dingen van de takken.
Soms gooit hij wat naar Zua,
die al net zo dol op fruit is als hij.
'Fijn dat jij mijn vriend bent,' zegt Zua daarom vaak.

'Had ik maar zulke heerlijke zwaai-armen als jij. Dan zwiepte ik ook door de bomen en dan plukte ik banaantjes tot mijn buik helemaal vol en rond gegeten was.'

'Ach joh,' zegt Nelson dan.

'Iedereen heeft wel iets speciaals. Dus jij ook.'

Basu is Zua's derde vriendje.

Hij is een giraf met de aller-aller-langste nek die Zua ooit heeft gezien. Daardoor kan hij héél ver kijken.

'Wat zie je?' vraagt Zua vaak.

'Een rivier,' antwoordt Basu dan.

'En verder?' vraagt Zua.

'Een mensendorp,' zegt Basu.

'En nóg verder?' vraagt Zua.

'Daar is het strand met meeuwen. Ik zie ook boten en walvissen die uit het water springen.'

'Wauw! Had ik maar zo'n lange nek als jij!' zucht Zua.

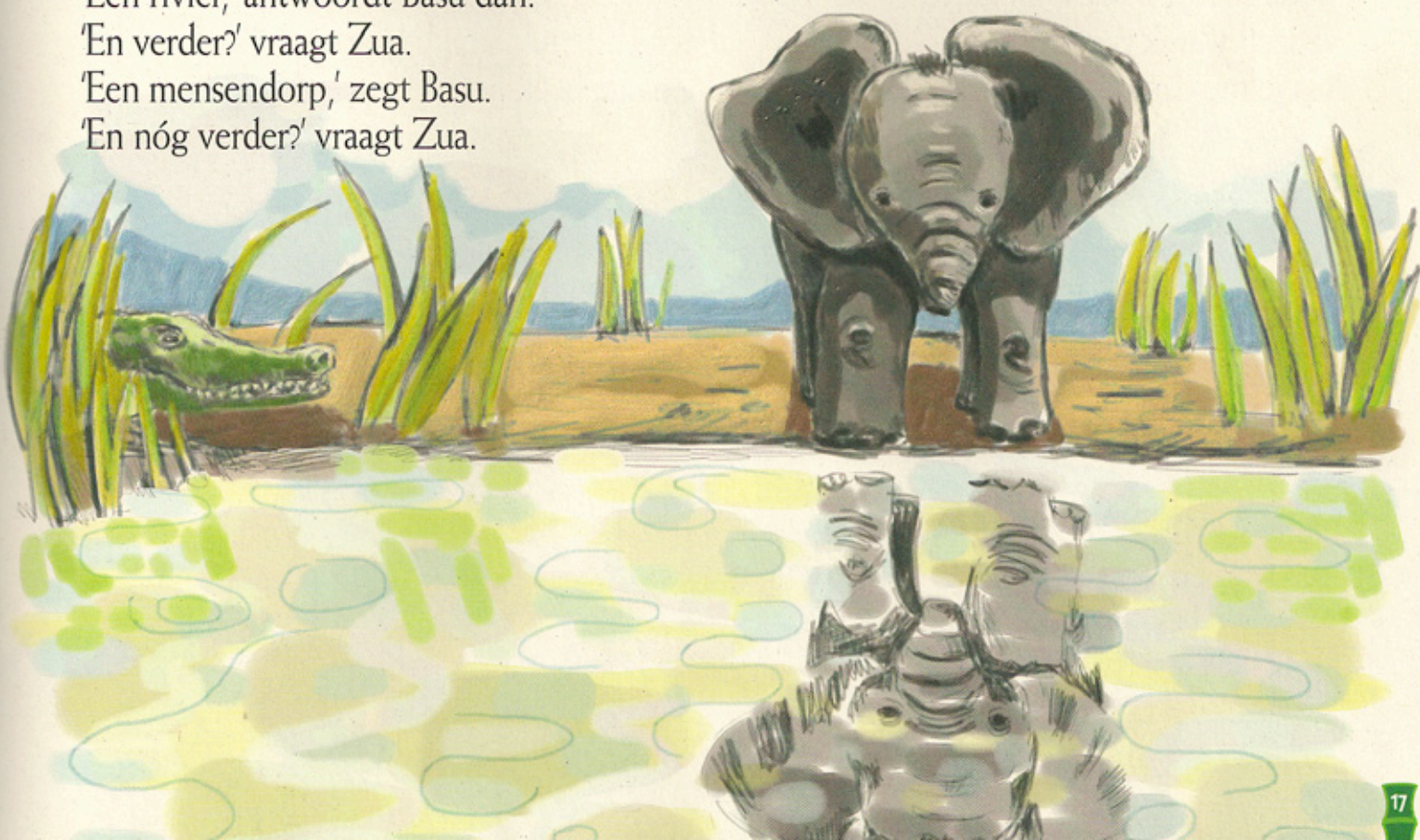
'Iedereen heeft wel iets speciaals,' zegt Basu dan troostend.

'Dus jij ook.'

Op een dag gaat Zua een slokje drinken in de beek. Ineens ziet hij zijn eigen spiegelbeeld in het water.

'Dus iedereen heeft wel iets bijzonders,' mompelt hij.

'Maar wat heb ik dan?'

Een grote krokodil achter het riet, hoort hem praten.
Hij heeft wel trek in een lekker sappig olifantje.
Zachtjes zwemt hij dichterbij....
'Eigenlijk is alles maar heel saai en gewoon aan mij,' zucht Zua.
'Zelfs mijn kleur is grijs en grauw.'
'Maar jij hebt je neus!' zegt de krokodil, die ineens zijn kop uit het water steekt.
Zua is verbaasd. 'Mijn neus?'
'Ja! Je neus!' zegt de krokodil.
'Kom maar eens héél dichtbij het water met je neus. Dan zie je vanzelf wat ik bedoel.'
'Ga je me dan bijten?' vraagt Zua.

Hij is bang voor die grote, scherpe tanden in de bek van de krokodil.
'Natuurlijk ga ik je niet bijten. Hé hé hé!' lacht de krokodil gemeen.
Zua buigt zijn hoofd, tot hij vlak boven het water is.
Daar ziet hij weer zijn eigen spiegelbeeld.
'Mijn neus is gewoon een dikke knobbel,' zegt hij verdrietig.
'Há! Precies!' roept de krokodil.
Hij springt uit het water, hapt in Zua's neus en probeert hem het water in te trekken.
'Help!' schreeuwt Zua.
Hij trekt terug, maar de krokodil is sterk! Stukje bij beetje trekt hij Zua de beek in.

'Help!' schreeuwt Zua nog eens. Gelukkig hoort zijn vriendje Nelson hem. Hij rent naar de beek en slaat zijn zwaai-armen om Zua heen. Samen trekken ze en trekken ze. Maar de krokodil is sterk! Langzaam trekt hij Zua en Nelson het water in! 'Help!' schreeuwen de vrienden. Gelukkig hoort Basu ze roepen. Hij rent naar de beek, slaat zijn lange nek om Zua en Nelson heen en trekt mee. Maar de krokodil is sterk! Steeds sneller trekt hij Zua,

Nelson en Basu naar zich toe. 'Help!' schreeuwen de vrienden. Gelukkig hoort Tosca ze. Ze rent naar de beek en trekt aan Basu's staart. De krokodil is wel sterk, maar niet zó sterk. Hij laat los en zwemt weg. Zua maakt een dansje van blijdschap. 'Wat heb jij nou?' vragen zijn vrienden dan verbaasd. De knobbelneus is verdwenen. De krokodil heeft zó hard getrokken, dat er op die plek nu een lang ding zit. Iets héél speciaals!

